

מאמר דניאל

העלון טעון גניזה, אין לקרוא בזמן התפילה!

פרשת תולדות

זמני השבת

ר"ת	יעיאת שבת	כניסת שבת	הזמנים ל"ח לוח "אר המים"
17:44	17:11	16:01	ירושלים
17:40	17:08	16:17	ת"א
17:39	17:08	16:17	חיפה
17:44	17:11	16:21	באר שבע

שבת שלום ומבורך!

"ויעתר לו ה' ותהר רבקה אשתו" - תפילה של צדיק בן צדיק, לא דומה לתפילת צדיק בן רשע, ולכן התרצה ה' לתפילתו של יצחק מאשר לתפילתה של רבקה. (על פי פירוש רש"י הקדוש).

ואפשר להקשות, הרי הגמרא בתענית דף כ"ה (מעשה ברבי אליעזר שירד לפני התיבה ואמר עשרים וארבע ברכות ולא נענה. ירד רבי עקיבא אחריו ואמר אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה, אבינו מלכנו רחם עלינו, וירדו גשמים). הקושיה שנשאלת הרי רבי אליעזר היה ממשפחת צדיקים מיוחסת, (היה צדיק בן צדיק) ואילו רבי עקיבא היה בן גרים (צדיק בן רשע) אז איך כאן הגמרא מראה לנו ההפך, שתפילת צדיק בן רשע עדיפה על צדיק בן צדיק?

על זה עונה החיד"א (ר' חיים יוסף דוד אזולאי), שיש הבדל בין צדיק בן רשע (רבי עקיבא) שמתפלל לצורך רבים (שירד גשם בשביל כולם) לבין צדיק בן רשע (רבקה) שמתפלל תפילה לצורכו ולא עבור הרבים. ומסביר החיד"א, שכאשר מתפלל על רבים, אינו זקוק לזכות אבותיו כי כל כוונתו עבור הציבור ואין לו להישען אלא על אביהם של כלל ישראל שלמענם הוא מתפלל. ואדרבה תפילתו על אחרים והזולת אהובה אצל הקדוש ברוך הוא.

ונקשה קושיה, מדוע היה צריך להתפלל לנוכח אשתו? ואפשר לפרש זאת על פי האופן שבו התפלל משה רבנו על מרים אחותו: "אל נא רפא נא לה" כיוון שהייתה לידו, הוא לא הזכיר את שמה. ולכן מכיוון שיצחק לא רצה להזכיר את שם אביה הרשע של רבקה (רבקה בת בתואל), לכן התפלל לנוכח אשתו כדי שלא יצטרך להזכיר את שם אביה הרשע שהיה מעכב את הברכה.

"ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את ה'" - לפי דברי רש"י הקדוש, כאשר רבקה היתה עוברת על פתחי תורה, יעקב רצה לצאת החוצה מבטנה. וכאשר עברה על פתחי עבודה זרה, עשיו רצה לצאת. לגבי עשיו מובן מדוע רצה לצאת, אך לא מובן מדוע יעקב רצה לצאת? והרי לפי הגמרא במסכת נדה (דף ל' עמ' ב') מלאך ה' מלמד את התינוק תורה בבטן אימו. אז מדוע יעקב רצה לצאת החוצה מאשר ללמוד תורה עם מלאך ה'? ומתרצים שיותר טוב לצאת לעולם ולוותר על לימוד עם מלאך ה', מאשר להישאר במחיצת עשיו הרשע. סיבה נוספת, יעקב ידע שאיך שהוא נולד התורה תשכח ממנו, לכן העדיף כבר לצאת ולהתחיל ללמוד תורה מחדש ולעמול עליה כדי שהתורה לא תשכח ממנו ותתקיים בו. סיבה נוספת, "יפה תורה עם דרך ארץ" כלומר, יעקב אבינו רצה לקיים את התורה שלומד, כי יש מצוות של אדם לחברו ושל אדם למקום (לבורא עולם) שהוא לא יכול לקיים בבטן אימו, ולכן העדיף לצאת החוצה. והסיבה הרביעית, רצה יעקב אבינו לעמול על התורה וללמוד אותה מתוך עמל ויגיעה מאשר עם מלאך ה' - תורה ללא עמל ויגיעה.

העלון מוקדש לעילוי נשמת:

שמעון בן עיישה	גרשון בן רחמה	אורלי בת סעידה
יצחק בן רחל	אהרון בן חזלה	נוריה בת נעימה
דוד בן נטע	חי בן ירדנה	קוקב בת אביגיל
יקותיאל בן שושנה	חנניה בן אסתר	אינס בת מרים
דוד בן אוריית	יהושוע בן תמו	חדווה בת מסעודה
	יוחנן בן בסקי	ציפורה בת רבקה
	נתנאל בן אורלי	ז'נין בת מזל
	ישראל בן נזי	שרה בת זילפה
	יעקב בן סעידה	אליס עישה בת סימי

"אתה נמצא במקום בו נמצאות מחשבותך. ודא שמחשבותיך נמצאות במקום בו אתה רוצה להיות" (רבי נחמן מברסלב)

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי	ז' כסלו	שישי	שבת	ט' כסלו
פטירת הצדיקים: ר' בנימין וולף פאפר ר' יחזקאל הכהן	פטירת הצדיק: ר' רפאל כדיר צבאן	פטירת הצדיקים: המהרש"א הקדוש ר' דניאל אלקלעי	ברכת לבנה בערב פטירת הצדיק: ר' מאיר רובמן	פטירת הצדיק: ר' שלמה בנימין אשלג (הסולם)	פטירת הצדיק: ר' חלפון לבטון ר' אשר לעמיל לוי ר' אברהם הכהן	פטירת הצדיק: ר' דובער מלובביץ'		

מתורתו של הרב הגאון יורם מיכאל אברג'ל

אמרי נועם

בצור ירום

ברכותיו של יצחק אבינו ע"ה פותחות במילים "ויתן לך האלוקים" ומכיוון שזה פתיחה לברכות שואל רש"י, מדוע לא פתח במילה "יתן לך" למה כתוב עם ו' ויתן? ומביא רש"י הסבר ממדרש רבה ש"ויתן לך" פירושו "יתן ויחזור ויתן". מלבד הפשט, שבכוונת המדרש, שיצחק בירך את יעקב שה' יתברך יתן לו את כל הטוב באופן תמידי ללא הפסקה, יש לבאר גם על דרך החסידות, כי לפעמים אומנם רצון הבורא להשפיע ברכה לאדם, אך מכיוון שאדם זה לא ראוי לקבל את הברכה מצד מעשיו הרעים, הוא לא בבחינת כלי מחזיק ברכה, כתוצאה מכך הברכה נמנעת מלהגיע אליו. ומכיוון שיצחק חשב שכעת הוא מברך את עשיו (הוא לא ידע שהוא מברך את יעקב), לכן יצחק חשב שעשיו לא כלי שיכול לקבל את הברכה, לכן בירך אותו "ויתן לך האלוקים" יתן ויחזור ויתן, כלומר יתן לך את הכלי ויזכה אותך להיות ראוי לברכה ולאחר מכן, אף יחזור ויתן לך את הברכה עצמה. אך בפועל, מי שקיבל את הברכות היה יעקב אבינו ולא עשיו הרשע. ויצא מכך רווח עצום לכל זרעו של יעקב אבינו, שגם אם חלילה יהיה בעם ישראל מישוהו שלא ראוי לקבל את הברכה מצד מעשיו, תפעל ברכתו של יצחק עליו, שה' ירחם עליו ולא ימנע ממנו את הברכה. אלא יעזור לו לשוב בתשובה שלמה עד שיהפוך להיות "כלי שמחזיק ברכה" שראוי לקבל את הברכה, ולאחר מכן ישפיע עליו את הברכה בבחינת "ויתן ויחזור ויתן". וכך יש רווח עצום ביותר לעם ישראל. כל יהודי שיהיה, גם הרחוק ביותר מדרך ה', ה' ירחם עליו בכל זאת ויתן לו את הברכה.

וגם בנוסף לשאלה הראשונה ישנה שאלה נוספת. יש לשים לב תמיד, שהדברים של האדמו"ר הזקן מיוסדים על דרך ארץ ורגישות לזולת, כי אצל החסידות יש כלל, לא משתמשים במושג "חופ מזה" אלא "בנוסף לזה", כיוון שיש ביניהם הבדל עצום. כשאומרים "חופ מזה" משמע (הכוונה) שמה שאמרת או מה שהוזכר קודם, אין בו ממש, אבל כשאומרים "בנוסף לזה" משמע, הכוונה שמה שאמרת זה מצויין, אבל בנוסף לזה יש עוד משהו. וכאן אומר הרב, שבנוסף לקושיא הקודמת, שיש סתירה בין המשנה באבות לברייתא שמשביעים אותו. עוד קשה, איך אפשר לבקש מהאדם שיחשוב את עצמו כרשע, הרי אם יהיה בעיניו כרשע, ירע לבבו ויהיה עצב, ולא יוכל לעבוד ה' בשמחה ובטוב לבב- אחד החיידקים הטורפים את נפש האדם היא העצבות, לא עלינו. זהו דבר מסוכן מאוד, וזה מראה שנסתלקה ממנו השכינה, כמו שקרה אצל אלישע הנביא, כשהוא בא לידי עצבון, מיד נסתלקה ממנו רוח הקודש, עד שביקש "ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד ה'" (מלכים-ב ג').

אומר הבעל שם טוב הקדוש, שיעקר העונשים שמקבלים בעולם הזה, כגון בעיות וייסורים עם הילדים, עם האישה, או בפרנסה שלפעמים מגיעים עד פת לחם, הכל בגלל העצבות. הוא בדק בשורש העבירות וראה שהעצבות היא שורש כל הפורענויות. ולכן אם אדם לא מצליח בלימוד, יידע שזה בגלל שהוא עצוב, או אם הוא נכשל בחינוך הילדים או בזוגיות שלו עם אשתו, ידע שכל זה בגלל העצבות. על זה נאמר "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב" (דברים כ"ח). עבדת, אבל לא בשמחה, על זה מגיעים כל התשעים ושמונה קללות שבפרשת כי תבוא, לכן מי שרוצה להתפטר מכל הקללות האלה, חייב להיות בשמחה תמיד.

זה יסוד תורת רבי נחמן, מצווה גדולה להיות בשמחה תמיד.

הליכותיו והנהגותיו בקודש של סידנא בבא סאלי

אחיו של הבבא סאלי, רבי דוד זיע"א, ציווה על שני סופרים מומחים וירא שמיים בתכלית, שכל אחד מהם יכתוב לו ספר תורה. ואת הספר שימצא חן בעיניו, יקח לעצמו. האחד, היה ר' משה מלול זצ"ל, והשני היה ר' יחיא. ר' משה מלול ישב בתוך בית הטבילה של ר' דוד, שבו היה מקווה עמוק מאוד (כארבעים מדרגות), והיה זה באר מים חיים. בכל פעם שהגיע ר' משה לשם ה' היה יורד וטובל ואחר כך היה כותב את שם ה' וממשיך בכתיבת הספר, במקווה זה, היה נוהג לטבול הקודש קודשים ר' דוד אחיו של הבבא סאלי בעצמו, ופעם אחת הגיע ר' דוד לטבול, ומצא שם את ר' משה מלול זצ"ל טובל, התפלא מאוד ר' דוד, ולפתע עיניו ראו את יריעת ספר התורה, הסתכל ר' דוד וראה כי הסופר הפסיק לפני שם ה' וירד לטבול, אז נוכח לדעת ולהבין שספר זה נכתב בקדושה וטהרה, ולבסוף קנה ר' דוד את שני הספרים, כי שניהם היו משובחים ומהודרים. אך לר' משה, נתן במתנה גם כבשה לאות הוקרה על פעולתו הקדושה בעת כתיבת שם ה' בספר התורה.

בבא סאלי הקפיד מאוד שכל מי שהיה כותב עבורו תפילין או ספר תורה, יהיה אדם ירא שמיים.

ובהמשך נספר סיפורים כיצד היה הבבא סאלי הקדוש מגלה מי כתב את לשם שמיים ומה היו כוונותיו בזמן כתיבת האותיות.

רבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב

הצדיק רבי נחמן מברסלב, נוהג היה להתענות הרבה, ולפעמים אף תענית משבת לשבת, והכל בימי נעוריו ממש. אך עיקר עבודתו שעל ידה זכה להגיע לקדושה וגדולה, היתה עבודת התפילה. ריבוי תפילות ובקשות ותחנונים לה' יתברך, שיזכהו ברחמי המרובים ויקרבהו לעבודתו יתברך. והיה מרבה באמירת תהילים. וכשהיה מדבר עם ה' היה מדבר בלשונו מילים היוצאים מתוך הלב, וזהו עיקר עבודתו שזכה בעזרת התפילה והתחנונים לה' להגיע לקדושה נשגבה. ואמר שעל ידי ריבוי התפילות והתחנונים לה' באמת מעומק הלב, אפשר להשיג הרבה יותר על ידי תפילות ולימוד התורה, מאשר על ידי צומות ותעניות וסיגופים, ואילו היה יודע זאת לפני כן, לא היה משבר גופו וסובל סיגופים הנ"ל (שבחי הר"ן ט,י).

ובאמת גם בדור זה, עדיף שילמד תורה וירבה באמירת תהילים מעומק הלב, וידבר אל ה', מאשר יתענה בסיגופים וכו'..

גם אתם יכולים להיות שותפים בזיכוי הרבים!

לקבלת העלון באיזור מגורכם, ולהקדשת שם להצלחה, רפואה או לעילוי נשמת יקירכם ולהיות שותפים בזיכוי הרבים. צרו קשר במס': 0523458725

הבעל שם טוב הקדוש

ימיו של הבעל שם טוב הגיעו לקיצום. הוא קרא לכל אחד מתלמידיו והורה לו במה יעסוק בהמשך חייו. בסוף הוא קרא גם למשרתו ר' יעקב, ואמר לו "תפקידך יהיה לעבור ממקום למקום ולספר סיפורים עליי, ומסיפורי המופת שראית ושתספר, תזכה לעשירות גדולה".

לאחר פטירת הבעל שם טוב, כל אחד מהתלמידים פנה לדרך, לבצע את השליחות שייחד להם רבם. גם ר' יעקב המשרת, עשה כפי שציווה עליו הבעל שם טוב, הוא נדד ממקום למקום, לספר את סיפורי הבעל שם טוב, ומכך היה מתפרנס. חודשים עברו, והפרנסה בשפע שהבטיח הבעל שם טוב, לא הגיעה. יותר מכך, הפרנסה הייתה דחוקה מאוד. אך התלמיד לא התייאש, הוא האמין בברכתו של רבו. יום אחד, ר' יעקב ראה מודעה "גביר עשיר באיטליה, מחפש איש המכיר את הבעל שם טוב הקדוש, ויודע לספר סיפורים עליו. על כל סיפור הבטיח העשיר סכום כסף עצום." "מצוין" שמח ר' יעקב, הינה ברכתו של הבעל שם טוב מתקיימת. הוא מצא עשיר שמשלם סכום כסף גדול עבור סיפור. הוא לקח הלוואה, וקנה כרטיס לאיטליה. כשהגיע לאחוזתו של הגביר, ונכנס פנימה לחצר, הוא ראה את בית הכנסת הענק, את המקווה המפואר, ואת לוח התפילות ושיעורי התורה, הבין ר' יעקב שאותו גביר לא רק עשיר, אלא אדם שאוהב תורה ומוקיר את לומדיה. ר' יעקב נכנס וביקש להיפגש עם הגביר, כשנשאל לאיזה מטרה הגיע, אמר ר' יעקב: "על מנת לספר לו סיפורי בעל שם טוב." משרת הגביר חזר ואמר לר' יעקב, "בעל הבית ישמח אם תוכל להישאר איתנו בשבת הקרובה, ובמשך השבת תספר סיפורים אודות הבעל שם טוב." ר' יעקב שמח, "אין בעיה, אני מכיר את הבעל שם טוב באופן אישי, אוכל לספר לכם כמה סיפורים שרק תרצו". כאשר הגביר שמע על כך, הוא פרסם בכל איטליה, שמשרתו של הבעל שם טוב מתארך אצלו באחזה, וכל המעוניין מוזמן להתארך בשבת באחזה. תפילת ערבית של שבת הסתיימה וכולם פנו לחדר האוכל המפואר. באמצע הסעודה, קם הגביר, וביקש מר' יעקב לספר סיפור. ר' יעקב לפתע שכח הכל ולא נזכר בשום סיפור. מחשבותיו התבלבלו, ללא שום סיבה הגיונית. "כנראה אתה עייף או מתרגש, לא נורא, מחר תספר לנו סיפור" אמר הגביר לר' יעקב. אך גם ביום השבת בסעודה השנייה וגם בסעודה השלישית, הדבר חזר על עצמו. "מן השמיים מונעים ממני לספר" אמר ר' יעקב לגביר. בעל הבית היה בצער רב. לאחר ההבדלה, הוא הודה לר' יעקב, ונפרד ממנו לשלום. והינה זה פלא, איך שהסוסים החלו לדהור, נזכר לפתע ר' יעקב בסיפור. הוא מיד עשה פרסה, הסוסים דהרו לכיוון אחוזתו של הגביר. הוא נכנס לחצר, וראה את הגביר יושב ובוכה. הגביר, הבחין בר' יעקב, שאל לפשר שובו. "נזכרתי בסיפור אחד". הגביר שלא האמין למשמע אוזניו, שמח שמחה גדולה, ניגב את דמעותיו וביקש לשמוע. "היה זה בשבת אחת, לפני חג הפסחא של הנוצרים" החל לספר ר' יעקב. "הבעל שם טוב היה שרוי בצער רב ומוטרד במשך כל אותה שבת. מיד בצאת השבת, ציווה על העגלון לצאת לדרך. הגענו לכפר קטן, הרחובות היו ריקים, לפתע, צעקה לנו קשישה אחת "יהודים חוסו על נפשכם, יום חג לנוצרים היום, כל יהודי שימצא ברחוב, בן מוות הוא". אולם הבעל שם טוב לא התרגש מדבריה. הוא ביקש להיכנס לביתה להשקיף מבעד לחלון על הכיכר. מהחלון נראתה דמותו של הכומר עומד על במה ומולו נעמדו אלפי נוצרים. הם התכוננו לעשות פוגרומים ולהשמיד יהודים, לפתע, עיניו של הכומר פגשו את עיניו הקדושות של הבעל שם טוב הקדוש, הבעל שם טוב סימן לאותו כומר לעלות אליו לאותו בית. והכומר בלי שום הסבר הגיוני, עזב הכל ועלה לבעל שם טוב, הם הסתגרו בחדר כמה שעות, ומיד לאחר מכן, הכומר ברח מאותו כפר, ועקבותיו נעלמו. זה הסיפור, איני יודע מה עלה בגורלו של הכומר. הגביר, תוך כדי דמעות השיב לר' יעקב "אני הוא הכומר.. הייתי יהודי לשעבר, המרתי את דתי, עשיתי מעשים רעים, אך הבעל שם טוב השיב אותי ליהדות, נתן לי דרך תשובה מדויקת, ובירך אותי לעשירות גדולה. שאלתי אותו לסימן, כיצד אדע, שסלחו לי ותשובתי התקבלה. הוא אמר "יום אחד, משרתי הנאמן, יספר לך את הסיפור הזה, אז תדע, שסלחו לך מהשמיים. וכאשר זה יקרה, תן לו חצי מכספך." הינה לך הכסף.. וכאן גם קיבל ר' יעקב את ברכתו של הבעל שם טוב להתפרנס בכבוד מהסיפורים.

הרב הגאון הרב ישראל אברג'ל שליט"א

וכן אמר דוד המלך עליו השלום (תהילים קיט, מז), "ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש" (כנגד עז כנמר), אף כי היה נרדף ובורח מן העובדי גלולים היה מחזיק בתורתו ולומד, אף כי היו מלעיגים עליו.

ואמר קל כנשר - כנגד ראות העין, ודימה אותו לנשר כי כאשר הנשר שט באוויר, כך הוא ראות העין. לומר שתעצים עיניך מראות ברע כי היא תחילת העבירה, שהעין רואה והלב חומד וכלי המעשה גומרין.

ואמר גיבור כארי - כנגד הלב, כי הגבורה בעבודת הבורא יתברך, היא בלב. ואמר שתחזק את ליבך בעבודתו.

ואמר רץ כצבי - כנגד הרגליים. שרגליך לטוב ירוצו. וכן דוד המלך עליו השלום, היה מתפלל על שלושתם, אלא ששינה הסדר ואמר (תהילים קיט) "הדריכני בנתיב מצוותיך" - על הרגליים (כנגד רץ כצבי), ואחר כך "הט ליבי אל עדותיך" (כנגד גיבור כארי). ואחר כך "העבר עיני מראות שוא" (כנגד קל כנשר). והזכיר בלב הטיה ובעין העברה, כי הלב הוא ברשותו להטותו בדרך הטובה או לרעה, אף אחר שראה מעשה השווא, על כן התפלל שיעזרנו להטותו לדרך הטובה, אבל ראות השווא, אינו ברשותו כי אפשר שיפגע בו פתאום ויראנו, לכן התפלל שיעביר עיניו מראות שווא ולא יזמינהו לפניו כלל. לכן צריך האדם להתגבר כארי, לעמוד בבוקר לעבודת בוראו, ואף אם ישיאנו יצרו בחורף - איך תעמוד בבוקר כי הקור גדול, או ישיאנו בקיץ - איך תעמוד ממיטתך ועדיין לא שבעת משנתך, התגבר עליו לקום שתהא אתה מעורר השחר ולא יהא הוא מעריך. כמו שאמר דוד המלך עליו השלום, "עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר" (תהילים נז, ט).

הרב הגאון שלום ארוש שליט"א

ומה שאמרו "כי טוב לנו עבד את מצרים" זו בחינה שיש לאדם שלא לראות את החושך ואת השקר שהוא נמצא בו. ולכן הוא מוכן להסכים לחיות חיי עבדות. אילו הייתה להם נקודת אמת היו צריכים להחליט, שאדרבה ההפך הוא הנכון. שטוב להם למות אלף פעמים, מאשר להמשיך לחיות בשקר כזה ובעבודות נוראה כזו. וכל שכן, שאילו הייתה להם מידת הכרת הטוב, היו מבינים שטוב להם למות אלף פעמים ולא לכפור בטובתו של משה שעשה עמהם טובות כאלו. אילו היו מסתכלים כך על פני הדברים, עם נקודת אמת, ועם מינימום של הכרת הטוב, הם היו יודעים, שמה רבנו עשה איתם אך ורק טוב, ומה שהפכה להיות צרה כזו, זו לא אשמתו, אלא זה ניסיון בשבילם. אם להכיר בטובה או לכפור בטובה חס ושלום.

רבנו יוסף חיים - הבן איש חי זצ"ל

"ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק" על פי רש"י הקדוש: לפי שהיו ליצני הדור אומרים מאבימלך נתעברה שרה. שהרי כמה שנים שהתה עם אברהם ולא נתעברה ממנו. מה עשה הקב"ה? צר (עשה) קלסתר פניו של יצחק דומה לאברהם". ומקור דבריו של רש"י בגמרא בבא מציעא (דף פז,ב). ולכן נאמר "אברהם הוליד את יצחק" שלאף אחד לא יהיה ספק שמאברהם נולד יצחק. ושואל הבן איש חי הקדוש, זכותו תגן עלינו, מדוע ה' לא עשה מראש, שיצחק יהיה דומה לאברהם אבינו? ומביא הבן איש חי ממדרש ילקוט שמעוני (ירמיהו כג) למלך ולמלכה ערבים שהיו שחומים, ואשתו ילדה בן בהיר. המלך כעס, וחשב שאשתו בגדה בו מכיוון שהילד היה בהיר והם כהים. הלך לחכם - רבי עקיבא, מה לעשות בה. שאלו רבי עקיבא "האם יש בביתך פסלים או תמונות עם פנים יפות? המלך השיב לו שכן. ואז חיך ואמר לו שאין לו מה לדאוג שכנראה אשתו רק נתנה עיניה בצורות הללו, רק בגלל המחשבה בתמונות יצא הילד כך. אותו דבר אומר הבן איש חי על אברהם ושרה. אם יצחק היה נולד מההתחלה דומה לאברהם, אז לא הייתה הוכחה חותכת שיצחק נולד מאברהם, וליצני הדור היו אומרים ששרה חשבה על אברהם ולכן דומה הילד לאברהם. אך מכיוון שתחילה לא היה דומה יצחק לאברהם, ה' עשה נס, ונהפך קלסתר פניו לשל אברהם. להוכיח לכולם ולהשתיק את כל ליצני הדור - שמאברהם התעברה שרה.

מרן פאר הדור - הרב עובדיה יוסף זצ"ל

הנמצא בתוך חדר פנימי של בית המרחץ, אינו רשאי לומר "שלום" לחברו, מפני ששמו של הקב"ה הוא שלום. שנאמר, "ויקרא לו ה' שלום". ומכל מקום, מותר לקרוא לחברו ששמו "שלום" בבית המרחץ. וכן מותר לקרוא לחברו ששמו "עובדיה" או "עזריה" כשנמצא בתוך החדר הפנימי שבבית המרחץ. ובמקום הצורך, מותר להרהר בצרכי מצווה, כגון בענייני צדקה, כשנמצא בתוך החדר הפנימי של בית המרחץ, אף על פי שאסור להרהר שם בדברי תורה. (הליכות עולם, ח/א עמ' מג).

מים שהיו בתוך כלי ושהו בבית הכסא, ואפילו היו מכוסים, נכון להחמיר היכן שאפשר שלא לשתות מהם. וגם שלא ליטול ידיו מהם. ובשעת הדחק, יש להקל. ובפרט בבתי הכסא של זמנינו שיש להקל בהם יותר. (יבי"א ח/ג א, ח/ד,ה).

מותר לנגוע בעיניו או באוזניו אחר צאתו מבית הכסא קודם שיטול ידיו, או אפילו בהיותו בבית הכסא עצמו. שלא החמירו בזה, אלא קודם נטילת ידיים שחרית. שאז הרוח רעה חמורה ביותר. (יבי"א ח/ג א,יא).

רוח רעה נחלשה מאוד בזמנינו, ביחד לרוח רעה שהיתה בזמן רבותינו חכמי התלמוד, ולכן יש מקום להקל בכמה עניינים שהקפידו חז"ל עליהם משום רוח רעה. (יבי"א ח/ט,ד) עליהם נלמד בהמשך..

הרב הגאון ראובן אלבז שליט"א

"אש, מים, מדבר" - אלו שלוש תכונות הנדרשות כדי לזכות לקניין התורה.

אש - זו התלהבות דקדושה. התורה משולה לאש - "הלוא כה דברי כאש נאם ה'" (ירמיהו כג, כט). אי אפשר לקנות את התורה בלי רוח סוערת של חום והתלהבות. אדם צריך לגשת אל דף הגמרא עם כל החיות שבו.

לאש יש תכונה נוספת, "מה אש אינו דולק יחיד, אף דברי תורה אין מתקיימים ביחיד" (תענית דף ז' ע"א). כשמבעירים פיסת עץ בודדת, היא דולקת זמן מה, עד שנכבית מאליה. כשמבעירים שני עצים, יוצרים מדורה. כך התורה הקדושה, ללימוד עצמי יש מגבלה. אדם שיושב לבדו והוגה בתורה, עם כל המעלה הגדולה, חסר לו את החידוד, את הליבון של הדברים. על ידי לימוד בחברותא הדברים מתחדדים ומתלבנים. "מה ברזל זה, אחד מחדד את חברו- אף שני תלמידי חכמים מחדדין זה את זה בהלכה. (תענית, שם).

אולם, כל דבר צריך להיות בשליטה, לעיתים מרוב התלהבות בלימוד, האדם רואה מול עיניו רק את דף הגמרא ולא רואה שום דבר אחר, כולל את החברותא שלו. זה עלול להיות מסוכן, מרוב להט וחשקת התורה, האדם עלול לדרוך על הזולת. זהירות! אתה לא לבד בעולם, יש בני אדם מולך. היזהר שתורתך לא תהיה על חשבון "בן אדם לחברו שלך". לשם כך אתה זקוק למים, לצנן את הלהט המיותר שעלול לחרוג מהגבולות המותרים. ישנה תכונה נוספת למים, הם יורדים ממקום גבוה למקום נמוך, על כך אומרת הגמרא "למה נמשלו דברי תורה למים, לומר לך, מה מים מניחים מקום גבוה והולכים למקום נמוך, אף דברי תורה אין מתקיימים אלא במי שדעתו שפלה. (ענווה) ועל כך נדבר בשבוע הבא.

העלון מוקדש להצלחת:

אוריאל בן ציפורה	ויויאן בת נוריה
עזרא בן נאוה	אליעד אליהו בן אריאלה
גיא בן איריס	אלעזר בן כוכבה
עזרא ודליה חמרה	בת חן בת עירית

העלון מוקדש לרפואת:

הרב אפרים בן מחבובה	ראובן בן חנה
ציצ'אן בן ביסקה	ליטל בת אורנה חווה
חזלה בת חביבה	מרים בת אסתר בלור
אהוד בן רבקה	יוסף בן שושנה

"עין חיים היא למחזיקים בה"

המעוניינים לסייע בהוצאת העלון ובזיכוי הרבים, מוזמנים ליצור קשר :
מספר: 0523458725 או במייל: mahamardaniel@walla.co.il